

Motion till riksdagen 2018/19:3047

av Jakob Forssmed m.fl. (KD)

med anledning av prop. 2018/19:62 Aktivitetsgrad i fondförvaltning

---

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur de betalda fondavgifterna kan synliggöras bättre för konsumenten och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Regeringen föreslår i proposition 2018/19:62 Aktivitetsgrad i fondförvaltning att krav ska införas på att redovisa aktivitetsgraden i fondförvaltningen. Aktivitetsgraden ska mätas med relevanta nyckeltal och jämförelseindex som ska underlätta genomlysningen av fondbranschens s.k. dolda indexfonder; fonder som tar ut höga avgifter men som i praktiken har mycket liten (eller ingen) sannolikhet att kunna avvika från sitt jämförelseindex, på grund av portföljens sammansättning.

Det är bra att regeringen föreslår krav som kan minska – och förhoppningsvis få bort – förekomsten av dessa fonder. Dolda indexfonder ger inget mervärde till tillväxten på konsumenternas fondpengar jämfört med om de skulle varit placerade i indexfonder till låga fondavgifter. Regeringens lagförändringar kan underlätta genomlysningen av fondbranschen och vara ett verktyg för konsumenterna, men sannolikt främst för myndigheterna.

Redan i dag har stora delar av branschen självreglerat sig gällande betydande delar av propositionens innehåll. Det är förstås i grunden bra, men samtidigt gör det propositionen mindre verkningsfull samtidigt som nyckeltal som aktiv risk (tracking error) är svåra för den vanlige konsumenten att förstå. Sammantaget finns därför en risk att förslaget blir tandlöst ur ett konsumentperspektiv.

I grund och botten är fondavgiftens negativa påverkan på den slutgiltiga avkastningen det centrala. Avgiftens storlek kan ha stor betydelse i det långa loppet på den slutgiltiga värdetillväxten. Bara små avgiftsförändringar kan därmed vara betydelsefulla. Samtidigt visar en studie från Konkurrensverket att svenska

konsumenter har låg priskänslighet när det kommer till avgifter på sparandet. Få agerar på avgiftshöjningar, trots att de kan få stora konsekvenser långsiktigt för det slutgiltiga kapitalet.

I dag är fondavgiften ofta osynlig i kronor och ören eftersom avgiften är inbakad i fondandelen och dras som andel av fondförmögenheten. Det skapar en bristfällig transparens då spararen inte ser vad kostnaden blir i slutändan. Normanbeloppet finns, men det är endast en fiktiv siffra för en framtida tioårsperiod och visar inte vad varje konsument betalar. En person med 100 000 kronor i fondkapital som betalar 1,5 procent i avgift får betala 1 500 kronor per år eller ca 170 kronor i månaden för sin fond. När kapitalet sedan växer ökar också avgiften exponentiellt. Skillnaden kan bli miljontals kronor över längre tidsperioder, som till exempel 30 år.

Kristdemokraterna menar därför att det behöver utredas hur den faktiska kostnaden för fondavgiften kan synliggöras bättre för konsumenten. En sådan utformning skulle kunna vara att banken eller fondbolaget med viss regelbundenhet måste meddela spararen hur mycket som dragits i avgift i kronor och ören för varje fond. Detta skulle därmed efterlikna hur vi exponeras för våra fakturabetalningar, vilket medvetandegör oss för våra utgifter.

Därför anser vi att regeringen bör återkomma med förslag på hur fondavgifterna ska synliggöras, i syfte att hjälpa konsumenten till mer informerade val.

Jakob Forssmed (KD)

Sofia Damm (KD)

Kjell-Arne Ottosson (KD)

Camilla Brodin (KD)

Magnus Oscarsson (KD)

Larry Söder (KD)

Magnus Jacobsson (KD)

Hampus Hagman (KD)